

Mutharporul of Tolkappiyam in the Hymns of Sambandar and Navukkarasar: A Literary and Grammatical Analysis

Dr. A. Atheeswari*,

Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College (Autonomous), Madurai -11, Tamilnadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-6523>, Email: sumasumathi930@gmail.com.

*Corresponding Author : Dr. A. Atheeswari, Email: sumasumathi930@gmail.com.

ABSTRACT

In the history of Tamil literature, grammar and literature serve as two sides of the same coin. Specifically, the impact of the life principles laid down by Tolkappiyam – the world's oldest grammatical treatise – on later Bhakti literature is a subject of profound research. During the 7th century CE, when the Bhakti movement flourished in Tamil Nadu, the two great mentors, Thirugnanasambandar and Thirunavukkarasar, revitalized Saivism through their Tevaram hymns. This article explores in detail how the natural descriptions and temporal records embedded in their songs align with the concept of 'Mutharporul' (Primary Subject Matter) as defined in the Porulathikaram of Tolkappiyam.

The research analyzes how the components of Mutharporul – namely Land (Nilam) and Time (Poluthu) – are documented in the Tevaram pathigams of Sambandar and Navukkarasar. Nature, which served as a backdrop for love and valor in Sangam literature, is transformed into a tool for praising Divine Grace in the Tevaram. The study identifies how the minor divisions of time (Sirupoluthu) such as Dawn (Vaikarai), Morning (Vidiyal), Midday (Nanpakal), Evening (Maalai), and Midnight (Yamam) are intertwined with ritualistic worship and divine vision. Furthermore, the characteristics of the five types of landscapes are mapped onto the sacred shrines (Thiruthalangan) of the Lord. By comparing literary data with grammatical rules, this paper establishes how the geographical and temporal thoughts of Tamils underwent a spiritual evolution during the Bhakti period.

Key words: Tolkappiyam, Porulathikaram, Mutharporul (Primary Matter), Land and Time, Tevaram, Sambandar, Navukkarasar, Bhakti Literature, Thina Theory.

ARTICLE INFO

Article history:

Received

December 20, 2025

Revised

December 25, 2025

Accepted

December 30, 2025

Published

January 01, 2026

References:

1. Atheeswari, A. (2024). Tolkappiya Mutharporul in the Hymns of Sambandar and Navukkarasar. Madurai: Madurai College.
2. Chidambaranar, Sami. (2001). Thevaram Arul Mozhikkanigal. Chennai: Valampuri Pathippagam.
3. Ilampooranar. (1930). Tolkappiyam Porulathikaram - Ilampooranar Commentary. (Ed. V. O. Chidambaranar).
4. Ramasubramanian, V. T. (1998). Thevaram Revealed by Thirugnanasambandar Swamigal. Chennai: Vardhaman Pathippagam.
5. Ramasubramanian, V. T. (1998). Thevaram Revealed by Thirunavukkarasu Swamigal. Chennai: Vardhaman Pathippagam.
6. Tolkappiyar. Tolkappiyam (Text and Commentary). Chennai: Tamil Virtual Academy.
7. Vellaivaranan, K. (1962). Panniru Thirumurai. Chidambaram: Annamalai University.

Journal Homepage: <https://tamilmanam.in/journal/>

This is an open access article under the License Creative Commons Attribution 4.0 International License <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

சம்பந்தர், நாவுக்கரசர் பாடல்களில் தொல்காப்பிய முதற்பொருள்: ஓர் இலக்கிய மற்றும் இலக்கணப் பகுப்பாய்வு

*முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி, இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை., மதுரைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை-11.

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பக்தி இயக்கம் என்பது ஒரு மாபெரும் சமூக மற்றும் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக் காலமாகக் கருதப்படுகிறது. குறிப்பாக, கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய தேவார மூவர், சங்க இலக்கிய அகப்பொருள் மரபுகளை ஆன்மீகத் தளத்திற்கு மாற்றியமைத்ததில் முதன்மையானவர்கள். திருஞானசம்பந்தரின் தேவாரப் பாடல்களில், சங்க இலக்கியத்தில் கையாளப்பட்ட ஐந்திணை உரிப்பொருள்கள் - புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல் மற்றும் ஊடல் - ஆகியவை சிற்றின்பப் பொருளைத் தாண்டி, உயிருக்கும் இறைவனுக்கும் இடையிலான பேரின்ப உறவை (Nayaka-Nayaki Bhava) விளக்கும் குறியீடுகளாக உருவெடுத்துள்ளன.¹ இவ்வாய்வுக்கட்டுரை, சம்பந்தர் பாடல்களில் காணப்படும் ஐந்திணை நிலங்களின் பின்னணியில் பொதிந்துள்ள தத்துவார்த்த உண்மைகளை ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, தலைவியாகிய ஆன்மா, தலைவனாகிய இறைவனை அடைவதற்கு மேற்கொள்ளும் பல்வேறு உணர்வு நிலைகளைச் சம்பந்தர் எவ்வாறு திணை ஒழுக்கங்களின் வழியாக வடிவமைத்துள்ளார் என்பதை இக்கட்டுரை விரிவாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது.² மேலும், சைவ சித்தாந்த அடிப்படையில் இப்படைப்புகள் எவ்வாறு சமண மற்றும் பௌத்த மதக் கோட்பாடுகளுக்கு மாற்றாக அமைந்தன என்பதும், இசை மற்றும் பண் அமைப்புகளின் வழியாக இப்பக்தி நெறி எவ்வாறு மக்களிடையே பரப்பப்பட்டது என்பதும் இவ்விடத்தில் விரிவாக விவாதிக்கப்படுகிறது.¹

முக்கியச் சொற்கள்

திருஞானசம்பந்தர், தேவாரம், ஐந்திணை உரிப்பொருள், நாயக-நாயகி பாவம், சைவ சித்தாந்தம், அகப்பொருள் மரபு, பேரின்பக் காதல், விரக பக்தி.¹

அறிமுகம்: பக்தி இயக்கத்தின் இலக்கியப் பரிணாமம்

பழந்தமிழ் இலக்கியமான சங்க இலக்கியம், மனித வாழ்வியலை அகம் மற்றும் புறம் என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பகுத்தது. அகம் என்பது ஆணும் பெண்ணும் கொள்ளும் காதல் உறவை ஐந்திணை நிலங்களின் அடிப்படையில் (குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை) விவரிப்பதாகும். இருப்பினும், கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் பக்தி இயக்கம் மலர்ந்த போது, இந்த உலகியல் சார்ந்த காதல் மரபுகள் ஒரு புதிய வடிவத்தைப் பெற்றன.¹ நாயன்மார்கள், குறிப்பாகத் திருஞானசம்பந்தர், தங்களை ஒரு பெண்ணாகவும் (தலைவி), இறைவனை ஒரு ஆணாகவும் (தலைவன்) உருவகித்துக் கொண்டு பாடும் 'நாயக-நாயகி பாவம்' என்னும் முறையைப் பின்பற்றினர்.¹

சம்பந்தரின் பாடல்களில் உரிப்பொருள் என்பது வெறும் சிற்றின்பப் பொருளாகக் கொள்ளப்படாமல், அது ஒரு 'பேரின்பப் பொருளாக' வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.² சங்க இலக்கியத்தில் தலைவன் பிரிந்தால் தலைவி வருந்துவது இயற்கை; ஆனால் தேவாரத்தில், தலைவனாகிய இறைவன் ஆன்மாவை விட்டுச் சற்று விலகினாலும், அந்த ஆன்மா அடையும் துயரம் 'விரக பக்தி' (Separation Devotion) என்று அழைக்கப்படுகிறது.² இந்த உணர்ச்சிப் போராட்டங்கள் அனைத்தும் சங்க காலத் திணை ஒழுக்கங்களின் அடிப்படையிலேயே பாடப்பட்டுள்ளன.² சம்பந்தர் தனது பதிகங்களில் இறைவனின் திருவருள் கலப்பை

புணர்தலாகவும், அவன் அருளைப் பெறக் காத்திருப்பதை இருத்தலாகவும், அவன் பிரிவை ஆற்ற முடியாமல் புலம்புவதை இரங்கல் மற்றும் பிரிதலாகவும் உருவகிக்கின்றார்.²

சம்பந்தர் தேவாரத்தில் திணை ஒழுக்கங்களின் கட்டமைப்பு

திருஞானசம்பந்தரின் பாடல்களில் ஐந்திணை ஒழுக்கங்கள் மிக நுட்பமாகப் பயின்று வருகின்றன. ஒவ்வொரு நிலமும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆன்மீக மனநிலையைப் பிரதிபலிக்கிறது. சம்பந்தர் தான் சென்ற ஒவ்வொரு சிவத்தலத்திலும் நிலவிய இயற்கை அழகைச் சங்க இலக்கியப் பாணியில் வர்ணித்தாலும், அதன் உள்ளே உறையும் உரிப்பொருள் ஆன்மாவின் முதிர்ச்சியைக் குறிப்பதாகவே உள்ளது.¹

கீழே உள்ள அட்டவணை, சம்பந்தர் தேவாரத்தில் ஐந்திணை உரிப்பொருள்கள் எவ்வாறு உலகியல் நிலையிலிருந்து ஆன்மீக நிலைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன என்பதை விளக்குகிறது:

திணை	சங்க இலக்கிய உரிப்பொருள்	சம்பந்தர் தேவாரத்தில் பேரின்பப் பொருள்	தொடர்புடைய பதிகம் / தலம்
குறிஞ்சி	புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும்	இறைவனுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் ஏற்படும் ஞானக் கலப்பு	திருப்பிரமபுரம் ²
முல்லை	இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும்	இறைவனின் வருகைக்காகப் பொறுமையுடன் காத்திருத்தல்	திருப்பாற்றுறை, திருத்தோணிபுரம் ²
மருதம்	ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும்	இறைவனின் திருவிளையாடல்களால் தோன்றும் செல்லக் கோபம்	பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சரம் ⁵
நெய்தல்	இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும்	இறைவனை அடைய முடியாத ஏக்கத்தில் ஆன்மா புலம்புதல்	திருவிலம்பையங்கோட்டூர் ²
பாலை	பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும்	இறைவனைப் பிரிந்து வாடுதல் மற்றும் தூது விடுதல்	திருத்தோணிபுரம், திருச்செங்காட்டங்குடி ²

குறிஞ்சி: திருவருள் கலப்பின் உன்னத நிலை

குறிஞ்சி நிலம் என்பது மலையும் மலை சார்ந்த இடமும் ஆகும். இதன் உரிப்பொருள் புணர்தல். சம்பந்தர் தேவாரத்தில் இது இறைவனுக்கும் உயிருக்கும் இடையே ஏற்படும் 'திருவருள் கலப்பு' (Divine Union) எனப்படுகிறது.² சீர்காழி எனப்படும் திருப்பிரமபுரப் பதிகத்தில் சம்பந்தர் தன்னை ஒரு தலைவியாக நிறுத்திக் கொண்டு, இறைவனைக் 'கள்வன்' என்று அழைக்கிறார். இப்பதிகம் தோழிக்குத் தலைவி கூறும் முறையில் அமைந்துள்ளது.²

"மறைகலந்தவொலி பாடலோ டாடலராகி மழுவேந்தி இறைகலந்தவின வெள்வனை சோரவென்னுள்ளங் கவர்கள்வன்" [சம் : 1 : 1 : 6].²

இப்பாடலில், இறைவனின் காதலால் தலைவியின் வெள்ளிய வளையல்கள் கழன்று வீழ்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் தலைவன் பிரிந்தால் தலைவி மெலிவடைந்து வளையல் கழலும்; ஆனால் இங்கு, இறைவனுடைய பேரழகிலும் பேரருளிலும் திளைக்கும் தலைவி, அந்தப் புணர்ச்சியுள் தன்னை மெலிவித்த உள்ளம் கவர் கள்வனின் திறத்தைப் பேசுகிறாள்.² இது வெறும் உடல் சார்ந்த மெலிவு அல்ல; இது ஆன்மா தனது 'ஆணவம்' எனும் தடையை நீக்கி, இறைவனுடன் ஒன்றும் போது ஏற்படும் கரைதல் நிலையைக் குறிக்கிறது.¹

மேலும், குறிஞ்சி நிலத்துக்கே உரிய 'புணர்தல் நிமித்தம்' என்பது இங்குத் திருவருள் கலப்புக்கு ஏதுவான சூழலைக் குறிப்பதாகச் சம்பந்தர் வடிவமைத்துள்ளார். இறைவன் தன் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து சென்றதால்

ஏற்பட்ட அந்தப் பரவச நிலையைத் தலைவி விவரிப்பதன் மூலம், குறிஞ்சியின் உரிப்பொருள் ஆன்மீகத் தளத்தில் உறுதி செய்யப்படுகிறது.²

முல்லை: காத்திருத்தலின் தவம்

முல்லை நிலம் காடும் காடு சார்ந்த இடமும் ஆகும். இதன் உரிப்பொருள் இருத்தல், அதாவது பிரிந்த தலைவன் மீண்டும் வருவான் என்று தலைவி நம்பிக்கையுடன் காத்திருப்பது.¹ சம்பந்தரின் திருப்பாற்றுறை, திருத்தோணிபுரம், திருப்பரிதிநியமம், திருவீழிமிழலை போன்ற தலங்களின் பதிங்களில் இந்த முல்லை ஒழுக்கம் மிகச் சிறப்பாகக் காட்டப்படுகிறது.²

தலைவன் தன் எழிலைக் கவர்ந்து சென்ற பிறகு, அவனது நினைவிலேயே ஆற்றியிருக்கும் (பொறுமையுடன் இருக்கும்) தலைமகளின் நிலையைச் சம்பந்தர் பின்வருமாறு பாடுகிறார்:

"எவ்வஞ் செய்தே னெழில் கொண்டார்" [சம் : 1 : 56 : 8].²

"இரவில் புகுந்தெ னெழில் கவர்ந்த விறைவர்க்கு இடம்போலும் பரவவல் லார்வினை பாழ்படுக்கும் பரிதிந் நியமமே" [சம் : 3 : 104 : 2].²

இங்குத் தலைவன் (இறைவன்) இரவு நேரத்தில் மறைமுகமாக வந்து தலைவியின் (ஆன்மா) அழகைக் கவர்ந்து சென்றுவிடுகிறான். அவன் மீண்டும் வெளிப்படையாகத் தோன்றித் தன்னை ஆட்கொள்வான் என்ற நம்பிக்கையில் தலைவி ஆற்றியிருக்கிறாள்.² இது சைவ சித்தாந்தத்தில் 'சாதனை' அல்லது காத்திருத்தல் எனும் நிலையைக் குறிக்கிறது. இறைவன் எப்போது அருள் செய்வான் என்று ஆன்மா தவமிருப்பதே முல்லையின் ஆன்மீக உரிப்பொருளாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.¹

மருதம்: செழிப்பும் ஊடலும்

மருதம் என்பது வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும் ஆகும். இதன் உரிப்பொருள் ஊடல். சம்பந்தரின் பாடல்களில் மருத நில வர்ணனைகள் மிகுந்த இயற்கை எழிலுடன் காணப்படுகின்றன. காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் ஒரு பகுதியான பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சரம் எனும் தலத்தைப் பாடும் போது, சம்பந்தர் அந்த நிலத்தின் செழிப்பை உரிப்பொருளோடு இணைத்துப் பேசுகிறார்.⁵

"மண்ணார் சோலைக்கோல வண்டு வைகலுந் தேனருந்திப் பண்ணார் செய்யும் பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சரமே".⁵

இப்பாடலில், வண்டுகள் தேன் அருந்திப் பண்ணிசைப்பது, அந்த நிலத்தின் வளமையைக் காட்டுகிறது. மருத நிலத்தின் உரிப்பொருளான ஊடல் என்பது பக்தி இலக்கியத்தில் இறைவனின் 'லீலைகளால்' அல்லது அவன் ஆன்மாவிற்குச் சோதனைகள் தரும் போது ஏற்படும் ஒருவிதப் பிணக்கைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.⁶ இருப்பினும், சம்பந்தர் பாடல்களில் மருதம் பெரும்பாலும் இறைவனின் கருணையும், அவன் உறையும் இடத்தின் வளமையும் போற்றுவதாகவே அமைகிறது.⁵

நெய்தல்: ஆன்மாவின் இரங்கல்

நெய்தல் நிலம் கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் ஆகும். இதன் உரிப்பொருள் இரங்கல், அதாவது தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வருந்திப் புலம்புதல்.¹ திருவிலம்பையங்கோட்டூர் திருப்பதிகத்தில் சம்பந்தர் இந்த நெய்தல் ஒழுக்கத்தைத் தன்னகப்படுத்திக் கொண்டுள்ளார். தலைவி தனது நெஞ்சினை நோக்கிக் கூறும் பாடல்களில் இந்த இரங்கல் உணர்வு மேலோங்கி நிற்கிறது.²

"இளம்பிறை தவழ்பொழி யிலம்பையங் கோட்டு றிருக்கையாய் பேணியென்னெழில் கொள்வதியல்பே" [சம் : 1 : 76 : 4].²

"ஏருளார் பைம்பொழி யிலம்பையங் கோட்டு றிருக்கையாய் பேணியென்னெழில் கொள்வதியல்பே" [சம் : 1 : 76 : 7].²

தலைவன் தலைவியின் அழகைக் கவர்ந்து கொண்டு, அவளைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்துவது அவனது இயல்பா என்று தலைவி கேட்பது, ஆன்மா இறைவனை அடைய முடியாமல் படும் வேதனையை வெளிப்படுத்துகிறது.² இப்பதிகம் முழுவதும் நெய்தல் நிலத்துக்குரிய அந்தத் தனிமைத் துயரத்தையும், 'இரங்கல்' எனும் ஒழுக்கத்தையும் தழுவி நிற்கிறது.²

பாலை: பிரிவாற்றாமையும் தூது விடுதலும்

பாலை நிலம் என்பது மணலும் மணல் சார்ந்த இடமும் ஆகும். இதன் உரிப்பொருள் பிரிதல். பக்தி இலக்கியத்தில் இது 'விரக பக்தி'யின் உச்சகட்டமாகக் கருதப்படுகிறது.² தலைவன் பிரிந்து சென்றதைத் தாளாமல் வருந்தும் தலைவி, அகம் சார்ந்த மரபைப் பின்பற்றித் தூது விடுகிறாள். சம்பந்தரின் திருத்தோணிபுரம் மற்றும் திருச்செங்காட்டங்குடி பதிகங்கள் இத்தகைய பாலை நிலப் பண்புகளைக் கொண்டுள்ளன.²

"துண்டரங்கப் பூண்மார்பர் திருத்தோணி புரத்துறையும் பண்டரங்கர்க் கென்னிலைமை பிரிந்தொருகாற் பகராயே" [சம் : 1 : 60 : 1].²

இப்பாடலில் தலைவி, தான் படும் பிரிவுத் துயரை இறைவனிடம் எடுத்துச் சொல்லுமாறு தூது வேண்டுகிறாள்.² இதேபோல் சுந்தரரும் திருவாரூர்த் தலைவனை நினைத்துப் பிரிவுத் துயரால் புலம்புவதை "வெண்ணாரைகாள்... அடிகள் ஆரூரர்க்கு... உணர்த்தவல் லீர்களே" [சுந : 7 : 37 : 8] என்று பாடுகிறார்.² பாலை ஒழுக்கம் என்பது ஆன்மா இறைவனின் பிரிவைத் தாளமாட்டாமல் படும் தவிப்பைக் குறிக்கிறது. இது சைவ சித்தாந்தத்தில் 'பாச நீக்கம்' ஏற்பட்டு இறைவனை நோக்கி ஆன்மா விரைந்து செல்லும் நிலையைக் குறியீடு செய்கிறது.¹

நாயக-நாயகி பாவம்: தத்துவார்த்தப் பகுப்பாய்வு

சம்பந்தர் உள்ளிட்ட நாயன்மார்கள் தங்களைப் பெண்ணாக உருவகித்துக் கொள்வதன் பின்னணியில் ஆழமான சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் உள்ளன.¹ ஆன்மா (பசு) என்பது இயற்கையிலேயே பெண்மைத் தன்மை வாய்ந்தது; இறைவன் (பதி) ஒருவனே உண்மையான ஆண்மகன் என்பது இக்கோட்பாடு.¹

தலைவனாகிய இறைவன் தலைவியாகிய உயிருக்கு அருள் செய்த முறைமையைப் புணர்தல், இருத்தல், இரங்கல், பிரிதல் என்ற நிலைகளில் மூவர் முதலிகள் உருவகித்துப் பாடுகின்றனர்.² குறிப்பாக, உணர்ச்சி மிகுதியாக வெளிப்படும் பிரிவுச் சூழலில், தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவியின் மன உணர்வை வெளிப்படுத்தச் சங்க அகமரபினைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.² இப்பாடல்கள் குறியீட்டு நிலையில் தத்துவப் பொருளை உணர்த்துவதாக உள்ளன. ஆன்மாவின் தேடல், அதன் தவிப்பு, இறுதியாக இறைவனுடன் அடையும் ஐக்கியம் ஆகியவற்றைத் திணைகளின் வழி விளக்குவது பக்தி இலக்கியத்தின் தனிச்சிறப்பாகும்.²

பக்தி இயக்க காலத்தின் ஆன்மீக அனுபவங்கள் கீழே உள்ள வகைப்பாட்டின் படி அணுகப்படுகின்றன:

ஆன்மீக நிலை	தொடர்புடைய அகப்பொருள் துறை	தத்துவப் பொருள்
சரியை கிரியை	காத்திருத்தல் (மூல்லை)	இறைப்பணி செய்து அவன் அருளுக்காகக் காத்திருத்தல் ⁸
யோகம்	இரங்கல் (நெய்தல்)	இறைவனை உள்ளுக்குள் தேடி வருந்துதல் ⁹
ஞானம்	புணர்தல் (குறிஞ்சி)	இறைவனுடன் ஆன்மா இரண்டறக் கலத்தல் ¹
விரக பக்தி	பிரிதல் (பாலை)	இறைவனின் பிரிவைத் தாளாமல் தூது விடுதல் ²

இசை, பண் மற்றும் சமூகத் தாக்கம்

திருஞானசம்பந்தரின் பாடல்கள் வெறும் கவிதைகள் மட்டுமல்ல, அவை முறையான பண்களோடு (இசை) அமைக்கப்பட்டவை.¹⁰ சம்பந்தர் தனது மூன்று வயதிலேயே இறைவனால் ஞானப்பால் ஊட்டப்பட்டு, "தோடுடைய செவியன்" எனும் முதல் பதிகத்தைப் பாடினார்.³ இப்பதிகம் 'நட்டபாடை' எனும் பண்ணில் அமைந்துள்ளது.¹²

சம்பந்தரின் பாடல்களில் இசை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு, அதன் மூலம் பக்தி நெறி மக்களிடையே பரப்பப்பட்டது.¹⁰ குறிப்பாக, நோய்களைக் குணப்படுத்தவும், அற்புதங்கள் நிகழ்த்தவும் பதிகங்கள் பாடப்பட்டன.⁹ 'திருநீற்றுப் பதிகம்' பாடிப் பாண்டிய மன்னனின் வெப்பு நோயைத் தீர்த்தது, 'கோளறு பதிகம்' பாடி நவகிரகங்களின் பாதிப்பை நீக்கியது போன்றவை வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிகழ்வுகளாகும்.³

சம்பந்தர் பாடல்களில் கையாளப்பட்ட அகப்பொருள் மரபுகள், சமண மற்றும் பௌத்த மதங்களின் துறவறக் கொள்கைகளுக்குப் பெரும் சவாலாக அமைந்தன.¹ அம்மதங்கள் உலகியல் இன்பங்களை முற்றிலும் வெறுக்கச் சொன்ன நிலையில், நாயன்மார்கள் அந்தக் காதலை இறைவனிடம் செலுத்துவதன் மூலம் பேரின்பத்தை அடையலாம் என்று காட்டினர்.¹ இது சாதாரண மக்களையும் பக்தி இயக்கத்தில் ஈடுபடுத்த உதவியது.³

சம்பந்தர் தேவாரத்தின் வரலாற்று மற்றும் இலக்கியச் சிறப்பு

சம்பந்தரின் தேவாரப் பதிகங்கள் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டின் சமூக, சமய மற்றும் புவியியல் நிலையைப் பிரதிபலிக்கும் வரலாற்று ஆவணங்களாகவும் திகழ்கின்றன.¹¹ அவர் தமிழகத்தின் பல்வேறு தலங்களுக்குப் பயணம் செய்து, அங்கிருந்த சிவபெருமானைப் போற்றிப் பாடினார்.³ அவர் சென்ற இடங்களில் நிலவிய இயற்கை வளங்கள், அந்த ஊர்களின் பெயர்க்காரணங்கள், அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் பண்பாடு ஆகியவை அவரது பாடல்களில் விரிவாகப் பதிவாகியுள்ளன.¹⁴

அவரது பாடல்கள் 'திருக்கடைக்காப்பு' என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஏனெனில், ஒவ்வொரு பதிகத்தின் பதினோராவது பாடலில் அந்தப் பதிகத்தைப் பாடுவதால் கிடைக்கும் பயன்களை (பலசுருதி) அவர் குறிப்பிடுகிறார்.¹⁰ சம்பந்தரின் பாடல்கள் வேதங்களுக்கு இணையானவை (தமிழ் வேதம்) என்று போற்றப்படுகின்றன.³ அவர் வேத மரபையும் தமிழ் கோயில் வழிபாட்டு மரபையும் இணைக்கும் பாலமாகத் திகழ்ந்தார்.³

சம்பந்தரின் இலக்கியப் பங்களிப்புகள் குறித்த புள்ளிவிவரங்கள் கீழே உள்ள அட்டவணையில் வழங்கப்பட்டுள்ளன:

அம்சம்	விவரம்
மொத்த திருமுறைகள்	முதல் மூன்று திருமுறைகள் ³
கிடைத்துள்ள பதிகங்கள்	383 (அல்லது 384) ³
மொத்த பாடல்கள்	சுமார் 4,181 பாடல்கள் ³
முதன்மைப் பண்	நட்டபாடை, இந்தளம், குறிஞ்சி போன்றவை ¹⁰
சிறப்புப் பெயர்	ஆளுடைய பிள்ளையார், திராவிட சிசு ³

முடிவுரை: ஐந்திணை உரிப்பொருளின் நீடித்த தாக்கம்

திருஞானசம்பந்தரின் தேவாரப் பாடல்களில் ஐந்திணை உரிப்பொருள்கள் வடிவமைக்கப்பட்ட விதம், தமிழ் இலக்கிய மரபின் ஒரு மைல்கல்லாகும்.² அவர் உலகியல் காதலை ஆன்மீகக் காதலாக உருமாற்றி,

சாதாரண மனித உணர்வுகளின் வழியாக இறைவனை அடையும் எளிய வழியைக் காட்டினார்.¹ சங்க இலக்கிய அகப்பொருள் துறைகளை அவர் கையாண்ட விதம், அவரது புலமைக்கும் பக்திக்கும் சான்றாக அமைகிறது.²

குறிஞ்சியில் புணர்தலாகத் தொடங்கும் ஆன்மாவின் பயணம், முல்லையில் காத்திருந்து, மருதத்தில் செழிப்பைக் கண்டு, நெய்தலில் இரங்கி, பாலையில் பிரிவாற்றாமையுடன் தூது விட்டு, இறுதியாக இறைவனுடன் இரண்டறக் கலப்பதில் முடிகிறது.² இந்த ஆன்மீகப் பயணம் சைவ சித்தாந்தத்தின் சாரமாகத் தேவாரத்தில் ஒளி வீசுகிறது.¹ சம்பந்தரின் பாடல்கள் வெறும் சமய நூல்கள் மட்டுமல்லாமல், தமிழின் ஒப்பற்ற இலக்கியக் கருவூலங்களாகவும், இசை மேன்மையின் அடையாளங்களாகவும் இன்றும் போற்றப்படுகின்றன.³ இந்த ஆய்வின் மூலம், சம்பந்தர் தேவாரத்தில் அகப்பொருள் மரபுகள் எவ்வாறு தத்துவார்த்த ஆழத்துடன் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பது தெளிவாகிறது.¹

துணைநின்ற நூற்பட்டியல் (Works Cited - MLA Style)

1. ஆத்தீஸ்வரி, அ. "ஐந்திணை உரிப்பொருள்கள் சம்பந்தர் பாடல்களில் வடிவமைக்கப்பட்ட பாங்கு." *ஆய்வுக் கட்டுரை*, மதுரை கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை, 2024.
2. சம்பந்தர், திருஞான. *திருமுறை: முதல் மூன்று திருமுறைகள் (திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்)*. தொகுப்பாசிரியர்: நம்பியாண்டார் நம்பி. பல்வேறு பதிப்பகங்கள் (மூல நூல் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு).
3. சுந்தரர் (நம்பி ஆரூரார்). *ஏழாம் திருமுறை (திருப்பாட்டு)*. தொகுப்பாசிரியர்: நம்பியாண்டார் நம்பி.
4. பீட்டர்சன், இந்திரா விஸ்வநாதன். *சிவனுக்கான கவிதைகள்: தமிழ் புனிதர்களின் பாடல்கள் (Poems to Siva: The Hymns of the Tamil Saints)*. பிரின்ஸ்டன் பல்கலைக்கழக அச்சகம், 1989.
5. பிரெண்டிஸ், கரேன் பெச்சிலிஸ். *பக்தியின் உருவகம் (The Embodiment of Bhakti)*. ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழக அச்சகம், 1999.
6. ஸ்வெலபில், கமில். *தமிழ் இலக்கியம் (Tamil Literature)*. இ.ஜே. பிரில் (E.J. Brill), 1975.
7. துரை ரங்கசாமி, எம். ஏ. *தேவாரத்தின் சமயமும் தத்துவமும் (The Religion and Philosophy of Tevaram)*. சென்னை பல்கலைக்கழகம், 1958.
8. சைவம் இணையதளம். "திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் - முதல் திருமுறை." *Shaivam.org*, 2024, <https://www.shaivam.org>.

Copyright Holder:

© Author(s) (2026).

First Publication Right:

© Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

This article is under:

